

AUTÓ MOTOR

35181

1972 OKT 6

244

1972. OKTÓBER 3—7-IG

A 3. Városi Forgalmbiztonsági Szimpózium Budapesten

Az elmúlt évek hagyományainak megfelelően fővárosunk az idén ismét forgalmbiztonsági tanácskozás színhelye. A nagyszabású rendezvény jelentőségét és időszerűségét most talán minden eddiginél jobban aláhúzza, hogy a Minisztertanács szeptember 21-i ülésén a belügyminiszter, a közlekedés- és postaügyi miniszter, valamint a Szakszervezetek Országos Tanácsa közös jelentést terjesztett a Minisztertanács elé a közúti közlekedés biztonságának helyzetéről, a balesetek csökkentése érdekében szükséges tennivalókról.

A kormány elismerte a közúti forgalom biztonságosabbá tételére eddig tett intézkedések eredményeit. Egyúttal felhívta a minisztereket, az országos hatáskörű szervezeteket, hogy a közúti közlekedéssel kapcsolatos jogszabályok kidolgozása, a közúti forgalom szabályozása, a közúti üzemeltetés és a közlekedés ellenőrzése során a balesetmegelőzés és a biztonság követelményeit a legmesszebbmenően érvényesítsék. Felkérte a Szakszervezetek Országos Tanácsát, az érdekelt társadalmi szervezeteket és egyesületeket, hogy fokozott figyelemmel foglalkozzanak a közúti közlekedés biztonságának kérdéseivel.

Ezen az ülésen a többi között szó esett arról is, hogy a legutóbbi esztendőekben — mialatt rohamosan fejlődött a hazai közúti közlekedés — váratlanul egy megdöbbentő világstatisztika élére kerültünk: a forgalom mértékét alapul véve Japán és Belgium után Magyarországon sérül meg a legtöbb ember közlekedési baleset következtében, a halálos áldozatok száma pedig — ugyancsak a forgalomhoz viszonyítva — Jugoszlávia után nálunk a legmagasabb. Az elmúlt évben 1934-en vesztették életüket a hazai utakon, több mint 30 ezren megsérültek, és bár az idén az előző év hasonló időszakához képest valamelyest csökkent a szerencsétlenségek száma, 13 százalékkal mégis több lett a halálos baleset.

A kormány döntése aláhúzza, hogy a közúti közlekedés biztonsága fontos társadalmi és politikai érdek. Emberek életéről és épségéről van szó. Eppen ezért az ennek megfelelő intézkedések részletes kidolgozásával a kormány az érdekelt minisztereket bizta meg a többi között azaz, hogy új alapokra kell helyezni az iskolai közlekedési oktatást; — tovább kell fejleszteni a gépjárművezetőképzést; — a rendőrségnek és a bíróságnak szigorúbban kell eljárnia azokkal szemben, akik durván megsértik a közlekedési szabályokat; — a készülő új Kresz-ben a többi nagyon fontos és időszerűen új téma között ésszerűen határozzák meg a megengedett legnagyobb sebességet a lakott településeken belül és kívül egyaránt; — biztosítsák a feltételeket a közúti ellenőrzések gyakoriságának és hatásságának növeléséhez.

A Minisztertanács legutóbbi ülésén e témakörben leszögezték álláspontokat erősíti és azok végrehajtásához nyújt minden vonatkozásban segítséget tehát az október 3-tól 7-ig tartó 3. Városi Forgalmbiztonsági Szimpózium is.

Az első „Közúti Forgalmbiztonsági Konferencia” megrendezésére a Közlekedéstudományi Egyesület szervezésében 1965 novemberében került sor. A szakmai terület fejlődése szempontjából ez a tanácskozás mérőföldkönek tekinthető. A legfontosabb problémákat már önálló témakörökként vitatták meg a következők szerint:

1. A forgalmbiztonság növelése az utak kialakításának és felszerelésének fejlesztésével;
2. Forgalmtechnikai és gépjárműmozgási vizsgálatok felhasználása a forgalmbiztonság növelésében;
3. Városi tömegközlekedési balesetek megelőzésének módszerei;
4. Rendőri baleseti vizsgálatok korszerű módszerei és felszerelése;
5. Az oktatás és nevelés terén bevált módszerek és szükséges fejlesztések.

A konferencia legnagyobb eredménye az volt, hogy a szakmai közvélemény először kapott sokrétű vitafórumot, ahol az igen bonyolult és továbbfejlesztést igénylő problémakörnek szinte az egésze szőnyegre került. Számottevő eredménye volt a konferenciának a gazdag szakmai véleménycserén kívül az is, hogy 11 országból félszáz külföldi szakember tapasztalatait is megismerhettük, és ezen keresztül fontos kapcsolatokat építhettünk ki.

A második „Fővárosi Közúti Forgalmbiztonsági Szimpózium” — a Közlekedéstudományi Egyesület Városi Közlekedési Ágazati Szakosztálya, valamint a Fővárosi Közúti Balesetelhárítási Tanács szervezésében — 1968. október 29—30-án zajlott le. E tanácskozás — az előzőre épülve — a szakma továbbfejlődését is bizonyította, és ugyancsak jelentős állomásnak tekinthető.

Vitatémái a következők voltak:

1. A közúti forgalmbiztonság elméleti vonatkozásai;
2. A pálya és a forgalmtechnika kérdései;
3. Tömegközlekedési és egyéni járművek kérdései, figyelemmel a tehergépjármű-forgalomra is;
4. A városi közlekedés szociológiai, pszichikai tényezői, a közlekedési morál és a közlekedő ember.

A hasonló két tanácskozás között eredményességét tekintve jelentős különbség is volt. Egyrészt az első konferencia a távolsági közúti közlekedés forgalmbiztonsági kérdéseire is kitért, a második tanácskozáson viszont a témákat elsősorban a városi közlekedés szemszögéből vitatták meg. Ugyanakkor az utóbbin a városi közlekedés közúti kérdéseit nagy mélységben sikerült elemezni, ami a korábbihoz képest számottevő fordulatot jelentett.

Ez a szimpózium is rendkívül gazdag eredménnyel, tapasztalatokkal zárult. Ekkor is jelentős számban — 12 országból közel százan — vettek részt külföldi szakemberek.

A harmadik, vagyis a mostani „Városi Forgalmbiztonsági Szimpózium” szervezését a Közlekedéstudományi Egyesület Városi Közlekedési Tagozata, az Országos Közúti Balesetelhárítási Tanács és a Fővárosi Közúti Balesetelhárítási Tanács közösen vállalta.

A már jelentős hagyományokra épülő tanácskozás feladatait ugyanazt tűzte maga elé, mint az előzőek, s ennek megfelelően a következő fő témaköröket tárgyalja:

1. Járművek;
2. A pálya és a forgalmtechnika biztonsági kérdései;
3. A közlekedő ember. Ezen belül pszichológiai, szociológiai, közlekedésorvosi, jogi és egyéb társtudományi témák kerülnek szőnyegre.

Mindhárom témacsoporton belül kutatási, tervezési, szervezési, üzemi, igazgatási, valamint rendőrhatalósági feladatokról is elemeznek. Bár a témacsoportok száma az előző tanácskozásokhoz mérten csökkent, azok sokrétűsége és terjedelme azonban számottevően bővült.

A Szimpózium előzetes vitaindító anyagát a nagyszámú — mintegy 150 — külföldi résztvevőre való tekintettel négy nyelven adták ki. Ugyanakkor több mint 20 országból közel ezer külföldi szakembert is tájékoztattak a tanácskozásról, s a fontosabb külföldi sajtófolyóiratok is foglalkoznak a hazánk fővárosában most folyó nagyszabású autós szakmai rendezvénysorozattal.

A Szimpóziumon elhangzott előadások főbb témáira még visszatérünk, hiszen az egész rendezvény programot is ad mindannyiunknak. Mindannyiunknak azért, mert a forgalom rendjének a megszilárdításáért személy szerint és munkaköri hovatartozás nélkül mindenkinek akad tennivalója.